6 Φεβρουαρίου 2023

Μητροπολίτης Σουηδίας: “Ενώπιον του Θεού, είμαστε όλοι συγκατηγορούμενοι”

/ Γενικά Θέματα



Ο Μητροπολίτης Σουηδίας κατά την ομιλία του στον Καθεδρικό Ναό Αγίου Γεωργίου Στοκχόλμης, την Κυριακή του Φαρισαίου και του Τελώνη, αναφέρθηκε την έννοια της ταπείνωσης.

“Ας εναρμονιστούμε με την στάση που είναι σύμφωνη με το πνεύμα του Θεού, ενθυμούμενοι τον λόγο του μακαριστού π. Ευσεβίου Βίττη, ότι ενώπιον του Θεού, είμαστε όλοι συγκατηγορούμενοι!”, είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Η ομιλία του Μητροπολίτη Σουηδίας:

Πανοσιολογιώτατε,
Μουσικολογιώτατοι,
Αγαπητοί μου Αδελφοί,

Ανοίγεται και πάλι μπροστά μας το κατανυκτικό **Τριώδιο**. Εισερχόμεθα στο στάδιο της πνευματικής αναβαπτίσεως, χάρη στον πλούτο της Ορθοδόξου Παραδόσεως. Πλούτο λατρευτικό και υμνολογικό, που μάς παρακινεί στην άσκηση των αρετών, με τη νήψη, την προσευχή, την έμπρακτη αγάπη, και την υψοποιό ταπείνωση.

Στο βιβλίο του «Ἔρως Ὀρθοδοξίας – Εἰσαγωγή στό Τριώδιο», αναφέρει

χαρακτηριστικά ο Καθηγητής Π. Β. Πάσχος τα εξής: «Ίσως δε θα μπορούσε να βρεθεί καλύτερος δρόμος για τον ορθόδοξο χριστιανό, για να φτάσει στο Πάσχα – όχι σαν απλός και επιπόλαιος διαβάτης του χρόνου, αλλά σαν ευλαβικός προσκυνητής των Παθών και της Αναστάσεως – απ' το Τριώδιο. Κι' αυτός είναι ο λόγος, που η συγκρότησή του υπαγορεύεται από τη γενική αρχή, πως το Τριώδιο αποτελεί μια κλίμακα για τον πιστό, που το τελευταίο σκαλί της μάς φέρνει μέσα στη φωτεινή ατμόσφαιρα της λαμπροφόρου Αναστάσεως, του Λυτρωτού μας και Θεού».

Ο Άγιος Νικηφόρος Κάλλιστος ο Ξανθόπουλος γράφει για την σημερινή παραβολή, ότι δικαιολογείται, να μπαίνει στην αρχή του Τριωδίου: «ἐπειδή οἱ θεῖοι Πατέρες ξεύρουν πώς ἡ ταπείνωσις εἶναι ἡ πρώτη ἀρχή καί πρῶτον μέσον πρός σωτηρίαν, καί ἐκ τοῦ ἐναντίου πάλιν, ἡ ἀλαζονεία καί ὑπερηφάνεια εἶναι μέγιστον ἐμπόδιον πρός αὐτήν καί ἐγκρεμισμός μάλιστα ἄν τύχη ἀπό ὕψους ἀρετῆς, διά τοῦτο ἔταξαν ἐδῶ εἰς τό Τριώδιον, πρώτην τήν παραβολήν τοῦ Τελώνου καί τοῦ Φαρισαίου».

Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια κινείται και όλη η υμνογραφία της περιόδου αυτής. Ας δούμε στον Κανόνα του Όρθρου της Κυριακής την ωδή: «Ως αρματηλάτης πάνω στις αρετές του ήλπιζε να περάσει ο Φαρισαίος, αλλά διαθέτοντας άρμα διαλυμένο, πεζός τον πέρασε ο Τελώνης κάνοντας ζευγάρι με τον οίκτο την ταπείνωση».

Αυτό το **γλίστρημα του Φαρισαίου** είναι τόσο ύπουλο που δημιουργεί την πεποίθηση στον θρησκευτικό άνθρωπο πως βρίσκεται στην μερίδα των εκλεκτών του Θεού και από το ύψος που του δίνει το περίσσευμα των αγαθών έργων, λαμβάνει το δικαίωμα από τον εαυτό του, να ξεχωρίζει από το πλήθος των ρυπαρών και ανάξιων αμαρτωλών. Τίποτε κοινό δεν τον συνδέει με αυτούς και γι' αυτό ευχαριστεί τον Θεό.
Εκφράζει την απόλυτη βεβαιότητά του για την τελική έκβαση της ζωής του, γι' αυτό και νιώθει απόλυτη πληρότητα σε όσα αναφέρει στην προσευχή του. Δεν διακρίνει καμία έλλειψη στο φάσμα των αρετών του. Έτσι, καταλήγει στο λογικό συμπέρασμα πως για τον Θεό θεωρείται σεσωσμένος.

Αν έλειπε το δεύτερο μέρος της παραβολής, νομίζω ότι πολλοί θα είχαμε δικαιώσει τον Φαρισαίο, γιατί θα συμφωνούσαμε απόλυτα με αυτό τον τρόπο ικανοποίησης του Θεού, δηλαδή με την τυπική τήρηση των εντολών του νόμου. Όμως, η αναφορά στην σιωπηλή κραυγή του Τελώνου, ο οποίος, χτυπώντας το στήθος του, ψιθυρίζει: «ὁ Θεός ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ», ανατρέπει τον αλαζονικό πύργο, που ήταν φτιαγμένος με τα υλικά της φθοράς του πεπτωκότος ανθρώπου.

Κλείνουμε με την ετυμηγορία του Κυρίου μας: «κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τόν οἶκον αὐτοῦ ἤ ἐκεῖνος». Ο Τελώνης, έχοντας δεδομένο τον οίκτο του Θεού για τον αμαρτωλό άνθρωπο, ζητάει το έλεός Του. Πιστεύει πως μόνο το πέλαγος της αγάπης του Θεού έχει την δύναμη για την δικαίωσή του και, για να ελκύσει αυτή την αγάπη, ομολογεί, χωρίς κανένα ελαφρυντικό, την αμαρτωλότητά του με άκρα **ταπείνωση**.

Ας εναρμονιστούμε, λοιπόν, με την στάση που είναι σύμφωνη με το πνεύμα του Θεού, ενθυμούμενοι τον λόγο του μακαριστού π. Ευσεβίου Βίττη, ότι ενώπιον του Θεού, είμαστε όλοι συγκατηγορούμενοι! Καλό Τριώδιο αδελφοί μου!

ope.gr